

— Къде отивашъ?

— Че при царя. Той обещава да даде дъщеря си на онo-гова, който направи хвърчащъ корабъ.

— Е, ти можешъ ли да направишъ такъвъ корабъ?

— Не, не мога.

— Тогава защо отивашъ тамъ?

— Това Господъ знае.

— Е, щомъ е тъй, поседни малко тука да си починемъ и похапнемъ. Извади каквото имашъ въ торбата.

— Срамъ ме е да показвамъ на хората, какво имамъ въ торбата, — рекълъ Глупчо.

Нищо, нищо, извади. Ще хапнемъ, каквото далъ Господъ.

Глупчо отворилъ торбата и не повървалъ на очитъ си. Въмѣсто коравия хлѣбъ въ торбата намѣрилъ два бѣли хлѣба и една печена кокошка. Той раздѣлилъ всичко съ стареца. Старецътъ хапналъ хубавичко и рекълъ:

— Иди сега въ гората, спри предъ първото дърво, което ще срѣщнешъ, прекръсти се три пѣти, и удри съ сѣкирата въ него. Падни ничкомъ на земята и чакай, докато те подигнатъ. Ще намѣришъ тамъ единъ корабъ. Седни въ него и хвъркни къмъ царскитѣ палати. Ако видишъ нѣкого изъ пѣтя — вземи го съ себе си.

Глупчо поблагодарилъ, сбогувалъ се съ стареца и отишелъ въ гората. Щомъ видѣлъ първото дърво, застаналъ предъ него и извършилъ всичко, каквото му било казано; падналъ на земята и заспалъ. Като се събудилъ огледалъ се, отрилъ очи и видѣлъ предъ себе си корабъ. Безъ да мисли много-много той влѣзълъ въ него. Корабътъ хвъркналъ. Хвърчалъ, хвърчалъ и Глупчо съгледалъ долу на пѣтя единъ човѣкъ, който допира ухо до земята и слуша.

— Хей, чичо, добъръ день, — извикалъ му Глупчо.

— Добъръ день.

— Какво правишъ тамъ?

— Слушамъ какво става по земята.

— Ела съ мене.

Човѣкътъ седналъ въ кораба и хвъркнали. Хвърчали, хвърчали и съгледали одного скача на единия си кракъ, а другиятъ му билъ привързанъ за ухото.

— Хей, чичо, защо скачашъ на единъ кракъ? — извикалъ Глупчо.

— Защото ако отвържа и другия, бихъ прескочилъ половината земя.

— Ела при насъ!

Той не се подвоумилъ и се намѣстилъ въ кораба. Хвъркнали пакъ. Хвърчали, хвърчали и съгледали долу единъ човѣкъ мѣри съ пушката си къмъ небето.

— Хей, чичо, къде мѣришъ? — извикалъ му Глупчо. — Не се вижда никаква птичка!

— Азъ не мѣря на близо. На хиляди километра улучвамъ.

— Ела при насъ!